

نواب نایب السلطنه را مامور ساخته که هر چندرباب حرب و جلال رو به
 ضلاح داند موافق قاعده و قانون تقدیم نایب السلطنه هم‌نای کار را بتدیج
 و مروزگذاشته اشرفخان دمادندی و ابراهیم پائیزه هنات سر باز فوج تبریزی
 و علی پیک نوزبائی خلامان و نظر علی خان که کلوخاکم نجوان را تسبیح فرمودند
 حکم بسوبیلول شعاعیز فرایان رقه هریک از طوایف سکنه انجار ایکلیف
 بهادرت و کوچانیدن نموده از رهگذر میشست مطین سازندن اهر کرس اماقت
 نایب سالماه اعتماد نجوان و مورد حضایت و احسان شود و هر کدام تمدن نمایند
 مورد دھب و اسرشوند مامورین حس المقر رهیل نموده با آنکه در زمان نادر
 شاه اشاره و مهد خاقان مغفور که هشت بر استیصال و خرای قراباغ که شدند
 احمدی انصهار داران و افواج سپاه دو بادشاه جلیل الشان را قادرت رخته و راه
 باقی مغافل بزیشه بود مامورین بمحکم شانش اده باتکین بی محابای انجان اماقت
 و بسیاری از ایلات انجار آنکه قبول کوچین نمودند و آنکه نجوان نموده قدری
 از امنه را که تمد و تخلف ورزیدند مورد دھب و اسر ساخته و بعد از آنکه
 منهوبین از کرد مخدون نادم و لشیان گردیدند بهم امت اجتماع وارد و ساکن نجوان
 شدند نواب نایب السلطنه اسرای انجار ایقیت مصوب از اورنده کلان خربلا دری
 و بعض ترجم و مروت تسلیم ارامنه ماجان اخافر مودند و چون در ابتدا بیهار
 مقرر شده بود که در کو ردشت دزمار قلعه که یک طرف آن رو دارس باشد
 و شود و نظر باصال طرف دیگر قلعه بکو که موهم سرمه بود مهندسان
 افرنگی و ایرانی تردید و تأملی در بنای قلعه هم بوده داشتند نواب نایب السلطنه
 خود ایلغار بایجافر موده ملاحته و صبح قلعه را نمود و بطریقی خالی انهر کونه علت
 و نفس بنای قلعه را کذاشته دستور العلی مهندسان هنایت فرموده مراجعت

مراجعت بدارالسلطنه تبریز فرمودند و در اس ائمقریب الحضره اس محفل یک
 دامغاني که از دربار سلطانی بسرداری سپاه سواره و پیاده رکابی تعین شده بود
 وارد و نایب السلطنه افخار اجمعی روانه چمن کل تبریز ساختند و رایت خلف پیغایق
 او در حرکت امد و از چمن مزبور امیرخان قاجار دلو را با همی پیش قاجار افشار
 مر هنگ دو فوج سرباز و فوجی سواره بایلغار بر کشاط و تصرف قلعه و عاصم انجما
 مأمور فرموده مأمورین بعد از میوران زاید ارس بالکه خالب اخسار باز پیاده بود
 بنابر و فور شوی که بخدمت کذاری و جان تاری داشتند دیگر شله روز هشت
 فرسخ هنکام رفتن و هشت فرسخ هنکام برگشتن طی مسافت نموده دو نظر پیست
 و چهار ساعت قلعه بر کشاط را که موسوم به الله قیاست و مشتمل بر آنهاي بسیار
 و جنکل و کوه و اهالی بر کشاط بر سر تکنای راههاي آن چو های جنکل را یکدیگر
 لعنه اندلخته بودند تا یعنو رو مر و ران حول و حوش آن هم مقدور نباشد بقهر
 و غلبه نمیخورد تصرف نموده بسیاری از رجال اند رانای ندوخو و دمقوط
 و اموال اهالی بالقام منهوب و اولاد و جمال اهالی سپاه شیرک پر شدند و باز عرض
 مرحت جملی فیروز تغطری اسرای افخار از سپاه منصوره خربیداری نموده و د
 فرمودند و انعام و احسان بسیار دیگر یک از مأمورین که مصدرا یکنونه
 خدمتی داشته وار شده بودند بعمل اوردن و اهالی اینجا از گاهو را یکنونه مرحت
 وارد فرآحمد ادعی سور داحسانه زمزمه و زینش بی انداده شدند و در همان اوان
 پیرقلی خان قاجار را هم با فوجی سواره و پیاده رکابی و سواره ایلانه تراجمد ادعی
 مأمور فرمودند که بفرایبع وقته ایل جبریللورانکلیف بکوچیدن نمایند و اکرانها
 دستگاه تعزیل برایند مورثه ایخت و تائیسان زند پیرقلی خان را هم ری بخاطر رسیده
 چون رامچنانچه اصعب از جمع راههاي تراجمد است برخلاف دستور العمل

نواب نایب السلطنه بحارت و رزبه از راه مزبور عازم و چون ارامنه و سکنه
 اندر فهارکوچ و اموال خود را بحال دیگر برده خود برسراه نشسته بودند و راه هارا
 از چوبها که روی پاکد بکر انداخته بودند نویی با چوب بخم پست مسدود ساخته
 و سنگری ترینب داده بودند که هبور ازان را به جمع وجه مقدور نبود پیر قلی خان
 تسلیم کرد اس ترا بادی را مامور ساخته بود که و سناکرهای زبور پورش بوده هر کرا
 که نصر فیصله باشد قدری تسلیم کرد انجاکذا شنید پورش سنگرد بکر برداشتند
 اتفاقاً در یکی از سنگرهاد و نفر از معمر و فقیه اس ترا بادی نقتل رسیده با آنکه
 ارامنه را تاب تو قف و فرار دران حول و حوش نهاند و بعد از آنکه روزی
 روی امیدواری باین طرف او رده بعضی در نجوان و برخی در فرجا مجامعت مطلع
 شدند باز انان هبور و پیغمبر می برقی خان برخلاف امر و فرموده ناملاهم طبع نایب
 السلطنه کشته برقی خان و امرای سیاه راه خصوب و مخاطب ساختند و چون
 دران از اعراضه اقبالت رپش سفید ایل کولانی بنظر نواب نایب السلطنه رسید
 مبنی بر آنکه همکی ابلات سمت مغایریز فرایام و انحصار و حوش کربه نجوان اتصال
 دارد با این دعایت دولت قاهره و ازیم تاخت و تاز سیاه منصوبه با مردم استان
 و معمم گوچیدن بصوب نجوان شده اند اما چون نیاز ایل خطأکوف و جمعت
 سالات روس و سواره مهد لعلی افلاحاکم قریاب درین نزدیکی تو قصد از نزد وضنكام
 گوچیدن ایل اهانت کلی از افواه و هد رسید استدعا نکه سردار کثیر الاقتدار
 با نوجی سوار و تسلیم چرا بر سرمه ایل غار تپین شود تا بد و نفت و محاجت همکی
 خود را بزیر سایه دولت ابد مدت رسانیم نایب السلطنه هم مقرب الحضره ایم میل
 یک دامغانی را با سواره و پیاده رکابی ابواب جمعی او مامور بخدمت عذر کو رساختند
 اتفاقاً هنگام و ده آن مهل یک و سیاه همان ایل افایلک برای اهقال و رفع مظنه

مظنه بیارال وعده دلی اقاب قلعه شوشهی رفته همانین گشت که کرو خود را از انجام
متخلص سازد و سایر دو سای ایل کولانی هم نصور کرد و بودند که افسوس از
و پیاده برای پیاوی و تطاول اخواه اردکرد چه آنند و از راه ندادنی در مقام نمرد
و مصلی برآمدند چون قریب چهار فرسخ از راه مشتمل بر جنگلی است که زیاده
از پیکنفر را صور از هر چهار چهل میسینست تقاضیان اخواه راه و عقب سیاه را
بسته بنای چنگ و جلال کذاشته بودند اس معیل یک باصف تقدیر تبر قتل و اسر
و خوب اخواه ایاز به لاحظه از همکه افاییک بلاشک و شبکه در صد خدمت کذاری
و اطاعت خواهد بود حركت ناهنگاری دیگران منوط بنا دانی داشت مطلقاً به مقام دست
اندازی بر نیامده ب نوعی که مطلقاً ایلی باحدی از سواره و پیاده او و ایجاعی او
ترسید دلیرانه همچو جانش کنان معاودت نمود افاییک و غنایی ایل کولانی بعد از
مشاهده اینحال زیاده از حد مبالغ شده بجهات اجتماع کوچیده بایران و میجان و محجان
امدند و تقه ایلات مقادیز به لاحظه این حکم داشت مبالغ شده وارد محجان
عمور دعایتی پایان شدند * ذکر این امین پاسا بقارص و انحدود و معاودت
او بقدر حی و دود * چون دران رو نهاد عرض نواب نایب السلطنه رسید
که امین پاسای صحراء کرد و لغت همانی که حسب الامر پادشاه ذبحه اند و لغت
مامور بغارص و محکوم باطاعت امر و فرمان نواب نایب السلطنه بود از از زن روم
حربت نمود و فانه عارض شده است نایب السلطنه هم نایع است بز و بز پاروس را
از سمت قراچه داعم موافق و با توپخانه سواره بمقام انگریز که مغل از مشاهده نشانه
زن و چاپکی ان هیزان بشد و سر بازان و سایر سپاه و اسباب والات حرب
و جلال از چمن چکنی بر حربت و رو آنها ایر و ان شدند نایز از نیم سرتیپ ادویه
بعا صفت یکدیگر بمحابه رسیده تقلبی و باش اچوق کوشند و در انحوی بدفع

افای بردازند بعده روز به کجوان معلوم و الاشد که هنوز سرمهکر وارد قارص
 شد و درین هنگام اینابر نرسیدن سرمهکر قارص نایب السلطنه ایلغا را چند
 روزه از راه نجوان بقرابان فرمودند و نظر فیض روز توقف هریک از ایل
 و رهبت که مستغل نظلال سرحد دولت ایندهست شود از افت خدمات سپاه
 نصرت همراه مصون کرد بیان خطر جانه وارد نجوان و فراهم داش کرد و هریک
 تمدنهایند پسر ای خود و مسند و شخص و رو دیانهد و دصادق خان قاجار خزانه و
 بحکومت اهالی عمال موسومه بکورد وس کمد و مقام تمد و سرکشی بودند تین
 والش فیان دهادندی و هلی خان نوری و ایلغا زیان پاده رکای تحت افا ابو ایجع
 صادق خان ساخته ملموادین هم مفردین را کوشمال ارز آداده او ازه نزول عوکس
 نواب نایب السلطنه رعب افکن قلوب رویه و فرایافریشت از بکطرف غوج و ح
 ایلات فرایافی که از انجمله کولا زی و لعث امانت مغایر بزی بود کوچیده هبود و بصوب
 نجوان نمودند از بکطرف بنادر ای خطاط کوفی با جمعت رویه و فرایافی حرکت
 مذبوحی نموده وارد کور و سرو اهدار و رو دیانجا چون خوف و دهشت بر و خاب
 و مستولی شد چاده کار را نصرت همین دید که نیکه بر اتفهای کور وس و فله
 و سکر پس بار عکم در اینجا نموده ممتنع شود قدری از سالدارهای او هم فرار و وارد
 خسرو قبض اثار شدند نایب السلطنه هم پیست و نزد رانظر فها اقامه نموده
 ایل و رهبت مطیع را که روی امید واری بدولت قاهره او را نمود و دنوازش
 و انعم و احسان و اعطای اذوقه ایان غریب نمودند و مفردین را کوشمال بلیغ داده
 قتل و اسر و حرق مصو ل و پیوت افای عمل امدوسه بار هم دران او ان فوجی
 صواره و اصوب کجهمام و رسانه ماموادین هر دفعه کوششای دلبرانه نموده
 سر و دبل روی و چاول ان عمر دین کجها او را ندیر اجنبیه نجوان فرمودند

ندیا ز آنچه از امیر وان و لشکر دودولت را بسکار کر جستان مشغول سازند
 آنها قادر روز و روز به صحیوان پایا بری اذ امیر وان وارد محقق کشت که سرمه کسر
 دولت همانبه و سردار امیر وان پایی ملاقات بایکدیکرد مرحد قادص و امیر وان
 گذاشتند از انطرف سرمه کسر و این نظر فسردار پایی شایسته رو و آنها محل تلاقی
 شده بودند و بطریقی که معمول ایران و روم است در عرض راه پیش روی
 صف بجاییں سواران خاص و چابک اخاست تازی و تقدیک اندادی و جرید بازی
 اغماز نمودند ناکاه علی الغله احمدی از خاصان سرمه کسر تفت انداده بود که
 حکملویه ای ز بنا کوش سرمه کسر یون رفته و دندان او را با خود ببرد سرمه کسر
 بیهودش شاهزاده ایان اور ایقادص بردند سرمه ای هم با کمال ناسف لامد معاودت
 ای امیر وان کرد و تبر قصاید گذاشت که ملاقات اخاهم سرمه کسر کرد بعد از بنا کلاری امور
 بخوبی که فرارداد بود موکب والا روانه امیر وان و سرمه کسر شنبه بحضور شود
 نایب السلطنه محض اسقاط این بخیکس پیرمش حال سرمه کسر نیین و احکام ربیعه
 بهریت که باور و سایجا قاتلو و بینکبری و حکام قادص و غیره صاکرا فعر قوم
 داشتند که مطلقاً از زر هکذ راضی طرابی احمدی روندانه هر کونه ضرورت را
 بعرض رساند تا بنا بر اتحاد دولتین هنایت شود و مستر کمل جراح انگر پزراهم
 که ملتزم رکاب بود برای استعلام او نیین و از اوع رافت ملوکانه در باره سرمه
 کسر کار نموده زخم سرمه کسر آرچه او را ز کار بآزاد اشت اما کار کرن بوده و بعد از
 چندی که بخوبی بیافت بارز نهاده ای روم مراجعت نمود سپاه روس هم در هر جا که
 بود ایش کزین شدن نایب السلطنه در همان ادای کرد و نجوان توقد داشتند
 واقع نشد بنجات شایان فرزدیات شدن موسم زمستان که هنگام ایش
 غازیان است آندره خاطر می بودند هر زاحد منوفی سرمه کسر بازان

خاصه که تمام اخراج سالات روس میباشد چه در او قتل جنگ دستکبر شد
 و چه از سپاه روس روکرد از شد است تو سل بامان مر حنایب السلطنه
 العلیه زده تمام اخراج الشرف اسلام من شهر غریب موعد و همکی را صاحب خانه
 و کوچ و اهل و همال نموده آن دلواب همین محل دیش کل غرب احذیت که صفت
 سلی لی لم بلدو لم بولد بر از نژاد اس بیانند اوست بر همه اعمال الداعی خواهد بود
 و هادر آن لقب اهامت در هفت ایشان میرزا الحدمستونی کاشانی بوده ابراهیم
 پیش باکویه سرهنگ فوج تبریزی را مامور فرمودند که مقری رقمه آگرجه سخنرانی
 درین هنگام بعضی جهان محتقر نبود ایکن از هنگذاشتیز و اویزیار و سه
 انجانی الجمله رفع افسوس کی خاطر خبر و الایشند امروزین حسب المقرر روانه
 گو ردشت و از انجام مهدی خان هنر ارجی بی با فدری از تقسیم کیان سلخلو
 قلعه کور دشت با خاهمراهی کرده از اب ارس هبود و ماتند اجل ناکهان مار و سه
 ابعاد سب و کریمان شدن باند اشتیز و اویزیار از استعمال توب و تفنگ کذشته
 جنگ و جلال جانیں بسر نیزه تفت انجصار بیان تبلکه کار بکشتنی رسید و تمامی
 سر بازان اسلام و سالات روس پیکدیکر در او بجاید بالآخر سپاه اسلام
 خال و سالات روس مغلوب کشته سالات کم در دو برج موسوم بسید و مختار
 شخص بودند احدی از اخراج ارهان و بخات از جنگ سپاه شیر کیم مقدور نشد
 و دهکده مقری راهم عالیها سالمانه ائمودند میرزا الحد و ابراهیم پیش و سر بازان
 سر و آخر مه روس را برداشته مظفر و منصور در نجوان بایان شایسته شرفیاب
 خسرو باهر انور و هر یک از سرهنگان و سر کرد کان علی فخر مر ایتم و خدمت هم
 مورد نوائش موقور و تقدیر پر محصور و حکر دیدند و فوجی سر بازان خوبی را
 بسر کرد کی احسان خان سرهنگ بانقدری از ظلامن تضکی مامور بکوشل ارامنه

ارامنه اخيان تراب افع ساختند و بالکه ارامنه مزبوره قبر فلعله را که از سقناهای مشهوره قرابع است همان ندانسته از همها بجادره همان روزها حرکت و مکانی بسیار صعب را که از هر جانب مشقی به دوازده فرسخ چنکل آبود بوده سکن ساخته بودند سر بازان و خلامان تقىلچی برواز راه از آدچیران بالهارسانیده زدن خود دوستیز و اوپریه ند بالآخره همال و اطفال لفوار السیر و اموال و احوال خوار افاقت کرده بسیاری از مردان اهوار ایشل و از راه پل خداوندین بقرار چه داع معافه دست در هر چیز راه باز بقیه مردان ارامنه که خود را بجهة کله آشده از چنان شیوه منصوره هایی باقیه بودند دشانه روز دسته دسته خود را به یاده اشمار چنکل کشیده مخفی میشدند و علی الغفله شانه کی نموده چنکی که در قوه داشتند بیمهو و ندسته افاسی نامیز رک امام قتوکش دیگران لا بد و ناچار دست افعال و همال و اطفال شسته معافه دسته بجان مکان نمودند و چون داشتند که بسقناه و چنکل و کوه و کتل مانع ایکونه اجل نهستند بعد از چندی لا بد و ناچار بقرار چه داع امداد رزبرسایه دولت قاهره ایشان کزین شدند و نایب السلطنه از فرط بحث محصل تعیین و اسرای اهوار اکرته بالهایش دادند و نقد و جنس بسیار هم پرای عذر کذراها هایست غریب نمودند درین اثابه اسامع طلب نواب نایب السلطنه رسید که رویه ایسته ایست غریب نمودند درین اثابه ایشان مقرر چن و آذوقه پیاوند ولیکن اندیشه ایه نصرت بنامدارند چنرا خود را یک فوج ارساله خود پرای محافظت قلعه هنریت مقرر دارد بنام طلب نواب نایب السلطنه میرزا الحدمستو فی را باعوجی خادران و جعفر قلیخان مقدم و سر بازان مقدم بایک صد سوار از خلامان جلا دست نشان تعیین و مقرر داشتند که از راه ارد و باد رفتند و دینان مقرر و قیان سر را برآهوا کبرند و اینججه باید از مقاتله

با جنرال و منع قافله نهاد او رند مامورین نزدیک سره تهمام رو آمد و شخص ورد و
 بار دو بادجاس و سان خبر بجنرال رسانیده جنرال هزار زبور از بیم سیاه منصور جرم
 فرستادن قافله نگردد در گرفتار و توافق نمود بعد از پاس از امداد جنرال و قافله
 حکم عکم شرق نقاد یافت که مامورین بکوچاندن ابلاغ شیخان اقدام نمایند
 مامورین نزدیک فرمان قضایی بار و آنچنان کرد به در اسای راه خبر ضربت
 لفای ابلاغ شیخ زبور فی الفور از بیم جان کوچیده بنام بغل
 خاتمه تواب نایب السلطنه او رند و موقب نصرت نصاب بعد از فراغ از
 امور هازم خوی کشته سدانور و دلخواه خبر رسید که بنار ال مرکزی دولت روس
 اظهار نموده که بنار ال بزر و بیرون طور مصوف در کار لشکر کش و معابر بیاسا ایران
 تا هل بمقابله و پیهوده اینهیه مال و ساللات روس را تلقی بسازد و اکریجای
 از من تبعین و منصوب شو مصد و قتو حاشیا بن خو'هم شد دولت روس
 هم او را برداری تبعین و رو آن نمودند و بنار هزار بیور شخص و رو دینقلیس
 واستحصار از مراجعت موقب تواب نایب السلطنه و رخصت دادن بنام بسایش
 خانه و ولایت بنار ال بینک را به شیخ زار نفر سواره و ساللات رو آنها ایروان
 و مامور ساخت که اک تو اندازیل و رعیت از انجاص کوچاند و اکر این ارز و محصل
 نگردد چهار لی بمال و دواب اهالی ایروان نمایند با غله و شلوکی از سحر او نمکی
 از معدن بدست او ددد رین انساکه هر صه ایروان از لشکر منصور خالی است
 علی ای حال مصد را مری شود نایب السلطنه مجرد شنیدن اینخبر تو بخانه رکاب را
 که برسم آنکه بزم تظم کشته و محله ای بالما مسواره اند و ماتدان دیده و روزگار
 ندی و است بامترازی آنکه بزم که معلم و ناظم ای بود تبعین و افواج سواره و سر باز را
 که دست روس پو داشتار و بیین نمود موقب والاهم خاصله روز از خوی

خوی هر کت و برمم ایلخان روانه ای بر و آن شدند در درود موكب فی الامتنان
 قیان بالسان ما کو که میانه خوی دایر و آن است اخبار صریح به بوضوح پیوست که
 بعد از درود بنا را مزبور داشت هزار نفر با وجود گلیسیالمد از بنظر فهم
 حسن خان برادر حبیب خان سردار باد و هزار و صد نفر بعده کمد رندا و آنسواره
 و سر برای جمع شده بود و تویخانه ای تکریز یعنی مقابله او پرداخته او آزه و رو داد
 موكب مسعود نواب نایب السلطنه هم رهبا نکن قلوب رو سپه کرد بدینه بود لاید
 و با حارش ب هنگام از انجاز اراد و مرحله پیمای طرق معاونت کشیده سردار
 را راه که طهر طلب فتوحات تازه بود شخص و رو دخایت چاکر داشتین سیاه نمود
 ابواب نیمت و پیش ای بروی خود کشوده بیان رال بینک و سیاه او هم ازین حرکت
 مذکوج پیشان از درابر و هزار نفر فرار و در و آن مقام خود کرد بدینه منصوره
 تعاقب افهان کردند ساری از اهله رهبری را نظر نسربی هوا و برف شد بدی
 که مازل شده بود تنفس کشیده نایب السلطنه هم از مازل قیان بالسان
 معاونت بیار السلطنه بیرون مودند * ذکر ایلخان فتحعلی خان پیکلریکی خوی
 و سلیمان نوان و چیفت انسان * چون در پیش باشاكه چند سال قبل ازین
 ولایت و آن و اموال حاکم سابق را متصرف کشته و از طرف عربین الشرف دوست
 علیه عقابه منشور حکومت باسم و صادر شده بود این سال الى حال سلطقا خدمتی
 بدولت عقابه نکرده هر وقت ازان دولت سرمهکری مامور بمقاصص وجیعت
 و آن اوایم جمع او شده احدی روانه نکرده مقتول بعد رسیده بیت ایران کرد بدیه
 و بعد از آن کسر کشی و تمددا و معلوم رای اولیای دولت همایز کشیده اور اعزمه
 و حکومت و آن را بعاید باشاغول و موكول ماختند عابد باش اشارا بجای و مطیبانه
 و مردانه دولت را زیاده از اینلا ذره و حساب ظاهر نمود و آن کدسته اموال تجار

ایران و متعدد بیان و آن را کاملاً بدست او بیز مساعده و ابداع و حکایت داشت
 او بیز عقا از چنگ افایرون اورد و با صفت نصایح عبده و تاکیدات آگهی همچوی
 از اخاب صاحبان مال ردنگرد و باین امور اسکت فاتح قودمنای دست انداز و تاخت
 و تاز بعضی از قرائی ارومنی و خوبی و احتمامات سکه اها کذاشت و هر چه طوار
 ناهموار او بدولت عثمانی اظمهار شد و گاید و بظهو و نرسیده سود اعمال او زیاد نرسید
 تاهنگانی که موکب نواب نایب السلطنه در بازار چالی قربانع نرسول اجلال داشت
 از راه بینردمی و بیفکری نصور اختلال در اموال شکر ظفر دستور کرده خبر نزعم
 امین پاشای سر عسکر هم باعث بقیان اور باختشاس سپاه عثمانی شد و بودیمی
 پیک و همراهان مخصوص و رو دیانجا ایل تیمور افشار اراده ایمیل افایز رکشکان
 ارومنی را هلی الفله تاخت و تاز و تیمور افشار و بیکنفر برادر کوچک او و چند نفر
 دیگر را به سانیده بعد از هر چند اینحال بد و باز شوکنده نواب نایب السلطنه
 فتحعلی خان قاجار بیکلر بیکی خوبی و سلامی و عسکر خان افشار ایل بیکی اکراد
 ارومنی را مادین بتلافی این حرکت نشاست و کوشمال در رویش پاشاد رازه
 نمرد ده دولت ساختند عمار ایمیانز باعی اکراد ارومنی و خوبی بعزم تصاص
 رو آن و بمال قرنی بیکی پیک وارد کشته بیکی پیک عض استحضار اموال خود
 و رعیت و مصلی و اطفال مسلمین انجار ایامکنه در دست و سخت فرستاده فرست
 نهیکرده بود که مصلی و اطفال ارامنه انجار اهم ازان و رطبه بجهات دهد جمعت خود
 و در رویش پاشار که بقصده چیاولی زده اماده ساخته بوده داشت در محل که صحب
 بیدائیست بر مر راه میبل بی زخار سپاه جراحت موقوف کرد بد اما عض و رو و جنود
 ظفر نموده ای پیقاومت نباور ده کر نخت و شیرانه جمعه شش از یکدیگر کیفت
 سواره مزبوره هم به جمال و اطفال ارامنه که زیاده از حساب فئتمار بود رسیده

نیز شاهزاده همچوی داد و این رعایت را می‌خواست این اتفاق را مقتول و سایر
 شاهزادگان را از این حرکت مغونه عصیت آنست بجهش امده بود لیلی
 خانمی بپرسید و بعد از آن باز تراویث نایب السلطنه حسب الاستدحای یعنی
 زاده شید عبد الوهاب افندی اینچه دولت همانی و جوهر خطیره در وجه او رنگ داشت
 اسرار از صندوق خانه سرکار عنایت فرموده امر اراده القائم خریبلاری و از فرط
 مرحت جعلی بصاحب اش ردمودند اما قرارداد فرمودند کم اگر من بعد این نوع
 حکمت از درویش باش او تابع او نظهور رسید بر او و همیال او همین ماجرا را وداده
 خالق شکنند و نافرمانی او از چهار دولت علیه عقایب را بدل و عابدیا شاید بکری
 که از جانب اند دولت مامور بحکومت و این شود بدبستانی بجاورد تذواب
 نایب السلطنه در ولایت مستقل کرد و چون در هکام توافق موکب والا در چمن
 کلبر فرمان صابون از دربار پادشاهی رسیده بود معمون آنکه عبد الرحمن
 پاشایان که هبته مستقل غلال دولت ابداقران بود و بی اذن و اجازت بیغداد را
 رفت سلیمان پاشا وزیر انجار را مقتول دامول اسپار و پیاری از تو بخانه بغلاد را
 به کوی فخر بر فرستاده بود درین هکام ازان طرف رئیس الكتابیان
 دولت همانی غالب افندی را که در بنداد بود خار و خفیف ساخته بطریقی که
 ذکر آن مناسب نیست هنات حرمت او نموده و اغلب رؤسای بنداد را بقتل
 رسانیده است از اینظر فهم دست اند از بیاره با بلات کردستان و کرمان
 شاهان و فخر نموده از راه نادانی بعضی تصویرات بیه امقرد اند و دولت کشته است
 و نواب محمد علیمرزا از کرمانشاهان با پادشاهی و ولایت از کرمانشاهان
 و کردستان و فخر بستادی او تعیین شده باید از سمعت از ریاست هم احمدخان
 مقدم پیکر پیکی نه بیز و مراغه و بر اهم خان یا ناین غولار فاسی نواب نایب السلطنه

با فوجی تپین و از راه رسید است و نیلوش خازمیه او وابیلچ او شوند او اب
 نایب السلطنه بزرگرمان پادشاهی احمدخان مقدم را باد مهرزاده فرسواره و زیار
 و چند هزار دنوب تپین نمودند بعد از وردیمکب والایلار السلطنه بیری را خبار
 متولیه رسیده بوضوح یوست که عضو حرکت نواب محمد علیمرزا و هر گیمیت سلیمانیه
 موطن اصلی عبد الرحمن باشا و خالد باشا که منصبی امرا نجات دش فیلیپ حضور
 نواب شاهزاده حکمته مورد نوانش شده بود عبد الرحمن باشا و زیر بعد دهم
 محمد مصطفی افتدی را و آنحضر نواب محمد علیمرزا و از فرار هر بضم ارادت
 فر پسند مقام خوشودی و شکر کذا ری از رهگذر کو شمال بعید للرحمن باشا
 برآمد و از انجان نواب شاهزاده جان بازان هراتی و فوجی دیگر از سیاه منصوره و ابریسره
 عبد الرحمن باشائیین و قدریش فرمودند که احمدی از سیاه نصرت همراه پیرامون
 سه موی اهانت و اصرار بهمال و حال و ایل و در هفت حاله هر چنین را مکر دیده تمد را
 مورد انواع سیاست داند و از طرف اذربایجان احمدخان و ابراهیم خان بیان
 قول راقی و سایر مامدوین بوسایل و اتباع عبد الرحمن باشارته تویی افرا
 مورد دغدغه و غب ساختند که شهرانه جمعیت عبد الرحمن باشا از هم باشیده چاره
 چکار و اجراء طاقت و اتفاقاً ندیده لاید از در هجز در امروز ولدان خود را باکوچ
 افاییش کشیده ایان بحضور نواب شاهزاده فرستاد نواب شاهزاده محمد علیمرزا
 حکم ز و آندر ریار پادشاهی و استدھای عفو و تغیرات او نموده از طرف اذربایجان
 باجان هم نواب نایب السلطنه اسف الخضره بیرزا الوال قاسم و ذیر سرکار را و آن
 در پار پادشاهی ساخته بین استدھار انمودند اعلیٰ خضرت نظل الله نصوص سابقه
 اور از صفحه تصریحه بارگاه محدود رلات سالفه اور امقرن با غایاث و مفوذه موده
 در خلال این احوال شاهزاده محمد علیمرزا و آنی خراسان هم نظر بنا فرمائی و ملعیان

مغلیان که از پیر و زمینه را اوالی هر آن مشاهده نمودند بازن و نخست اعلیحضرت
 باد شاهی با فوجی سپاه هزبیت بصوب هرات نموده پیر و زمینه را محض کاخی این خوب
 خفت پیدار و ولد خود را بایشکش لایق نموده حسب الاستدعای نواب
 محمد ولیمرزا اعلیحضرت خل الهمی جرام او را بخشدند و کما حکان بحکومت
 ولایت هرات نهاده اند: ذکر عماریات شیخعلی خان و لکزیه بار و سه ولیفت
 ان: شیخعلی خان قبه همواره بالعوان و انصار خود مستغول شد و ای پیروز دو
 خود دیوار و سه بو درین سال بجهتی کامل از داغستان فراهم اورده محمدیان
 فاضی سلطنتی بر سر اتروکه بار و سه سازش داشت از انجام بقصد مات متواله او اره
 و بعد از آن خوبیش خود را در اینجا حاکم و فاضی ساخت و بعد از آن عماریه
 رو سه بجهت در فیه برد اخته رو سه هم بمقابلہ او شناقتند و هر چهار از جانب کنیه
 و با کویه و شیر و آن رو سه هم بجهت رو سه بجهت شدن دچاره او را قدرت نامه
 هنون در داغستان بحر و پیکار اشتغال دارد: درین استخلاص هدایت
 خان عاجار از کجه و خواهش رو سه ایهامیانه ایران و روس: سردار تازه
 پس از کار یعنی در مملکت ایوان مایوس و کذا رش نصیب هشتگز از افر
 بایران در وقت خالی بودن اینجا از غازیان و فرار افزا از مقابل دوهزار حکم
 و قتل که از رو سه دستیز و خلافای عرض راه و متر دین واقع کشته و فرار فوج
 نوح سالات و امدن بحضور باهر ائمه والاصدقاء بلایه ایان که از سیام منصوره
 بولایت تصرفی رو سه رسید و ذکر فاعل افداد رین کتاب مرفوم و عمر را نکردیده
 و خرابی و فتح و غلای که بین سبب در ولایات مزبور بصر رسید و نهاده ایات
 و قتوحات متواته عالمیاد شیخعلی خان و لکزیه را اعلی سبیل التفاصیل بدولت
 روس اظهار و اظهار نداشت بسیار از هکذ را و اعلی و افلام ایان کار دشوار

نموده بود پادشاه روس هم در جواب نوشت که چاره این حکار بسانش است
 نه بکاوش و فوج این شورش بد وستی میتواند شدنه بدهشی باشد و باب اسلام
 پادشاه علیه ایران مسامی چیز نموده خودداری نکنی سردار مزبور هم بعد الله
 خان قاجار را که پیر قلی خان قاجار قبل از اطاعت ابراهیم خلیل خان بجوائز
 بروزبه برای اسلام روانه شوئی ساخته بود ابراهیم خلیل خان او را دست کبر
 و بروزبه داده و تا این اوان در کنجه محبوس بود از جنس مرخص و نزد خود بوده
 لازمه بعثت فهریانی و دیرش در باره اعمیل و او را بآنامه دولستانه روانه
 حضور توائب اللطف ساخته با بروزبه لم در مقام انتخاب اولیه الشامین
الدولتین برآمده بود مصلحتی اقامه اراق را هم نصیب نمود که باحسن خان پکلریکی
 فسردار ایران بنای امر اسلام کردند * ذکر بعضی خرایها که پیر باع روزبه و پرخی
 صدمات کبر روزبه انجار و داده * مقرب الحضرت حاجی محمد خان مستوفی سرکار
 و حاکم قراجه دائم که در فقرت دین و خدمت دولت مثل و مائندار دو راحت
 دار ام را مانند سایر لذات دیگر خود حرام ساخته لذت دنیا و آخرت را منصر
 به پیش رفت کار جهاد میاند و دو روئی زمکرا باموغتن مایل جهاد به شوون
 و تحریص نموده برس غیرشی اردوئی ارتبا سلطنتهم اعتقد هم تمام بامانت و دیانت
 او حاصل است حکومت قراجه داعر را که سرحد مملکت عروس و همسایه قریاقو صرفی
 روس است اختبار نموده اوقات شبانه روز را صرف در اصلاح روزبه واستیصال
 پیروان افمام بیمه شیرازه ولاست قراجه دائم را که از قدم الایام اندر پاشیده
 بود مجتمع ساخته مایل و رحیم انجار اهیوما و طافه چلیانلو را خصوص اهیواره بکار
 سپری و ایز زد و خورد بار روزبه و اتباع افما و اداثه است درین سال های این
 قل انکار مختلف کرد ما زیکتر فسر راه امد و شد روزبه را بله و بل و حکایت

تقریباً کرده متعددین را دستکن و کتابتها را رسیده را که پکد بکرمی نوشند
 بدست می اورد تا زنجیلات باطله و جزئی و کلی امور آنها اگاه حاصل و از بجانب
 اهالی فرایان را کلیف بهم اجرت و کوچیدن از انجامها نمود و هر یک را که قبول نکلیف
 کردند و بقرار چهارم از دهکند زندگانی و سایر جهات از مال
 دولت سرکار دیوان مرفقه المحال و فارع بالله میساخت و هر کدام را که غیر معمودند
 نقد را مکان مومن دفع و قتل و اسر نمود و پیونات و مخصوص لات خار امپسوزاند
 وزراحت زاده هم را مانع نود بدار کو شمال فتنیه باز هر یک سنبده می
 آمدند همراهی اهان را ز او رندگان اعمال سرکار خریده بساجان رسیده بکرد
 و مدارکندا رساله اهان را اخراج اعمال سرکار نو اب نایب السلطنه مبدأ دساله ات
 و فرماندهی قدرت و توان ترقی و تنظیع نموده هر یک که فرار بانظر فرعی نمودند
 مورد که لتوانش و محبت میساخت از جمله امکار ایکار او یکی از که چند فرانز
 طائفه امیرلوی فرایانی که بنازکی کو چند امده بودند بسوی ایند فور خانه قلعه
 شوئی مامور ساخته مامورین بطریق طریق طریق طریق طریق طریق طریق طریق طریق
 و علی الغفلة خود را بدروازه خلیفه لوی شوشی رسانیده بسایر صایره فور خانه
 ایجاد ایش زده و باین کار آتفا نکرده هلف ایوهی را که در خارج و داخل قلعه
 برای علیق دوابی هر آدم رس منبر قم موجود شده بود ایش زده چندی از خانه
 های قلعه را هم سوخته بودند و رسه این جرئت و جسارت را بجانب مهد بقلی
 افاده ابراهیم خلیل خان که حاکم فرایان است دانسته که ان کرده بودند که اهل
 شهر هیات اجتماع طورش نموده اند و باین سبب توب بسیاری اند روازه و برج
 بقلعه اند اخته چند نفر ماله ات که برای عیون در میان شهر بودند فرار پیروج
 می نمودند و هر چند راه طواری ایمه لوی باغ ایمه چند نفری از اخراج اهم مقال

ساخته بودند بجهالاد و انشیب هنگامه در قلعه مشوش و خارج قلعه بر پاشدگم روز
 رسنخیز رو سه چنان خواهد بود و از جمله آنکه حاجی محمدخان یکی از است
 صنعتمندان فکر اسلامیت جعفر قلی افاجو ایشون قلد محمدحسن خان که پسرزاده
 ابراهیم خلیل خان باشد و اطمینان طایفه جیربلوکه متعلق و خوش او بودند افتاده
 با آنکه اطمینان جعفر قلی افاد ایل جیربلوهر و در نظر ها مری عمال مغود چرا که
 محمدحسن خان ولد جعفر قلی افایه تشویش آنکه شاید اهلی حضرت خلل اللئی بعد از
 قوت ابراهیم خلیل خان ایالت فرایان را با لوالفتح خان برادر چکه هرا و که همه شه
 مختلف استان پادشاهی و مشمول حواله غیر متهم بود محوال مازنده از است
 نصر جواهرالات خاقان سید شید بعد از قبضه شهادت انجمناب در شوشی
 باین فکر که بساد اصلی خضرت خلل اللئی باسترداد جواهرالات موهوه بر داشتند
 بسب همین اندیشه از اعلی حضرت شاهی قلب اهراسان و از دولت جاوید بیعت
 بالکلبه روکردان و با جبار و آگراه ابراهیم خلیل خان را به تائعته موس و مخالفت
 از دولت اندمانوس مبتلا ساخته بجان خود را او و رابر سر این تکارکنا شت
 و جعفر قلی افایخود از راه نادانی و عدم تخبر به هنگام قصد ابراهیم خلیل خان بقتل
 رو سه شوشی مابو رو رو سه را ازان قصد واراده آکام ساخت افراز از راه
 خانه خود هی الخلقه بسر وقت ابراهیم خلیل خان که در خارج شهر بود رسانده
 باعث قتل او و پسر و دختر و زن او و جسی دیگر که نزد او تو قعد اشتبه شد بیود
 ایل جیربلوهم هنگام مراجعته مکین ایل نایب السلطنه از جنات خانه بن
 فرایان دو هزار نفر کیان فراهایی و کرایی و سواد کوهی را بیان ایل برندند باید بسیاری
 اهالی کو چیده معازم فرایند ادعی شوند و کس فرستاده رو به را غفله اورده از
 چکه فرد و سه و از پیکماب جیربللود و هزار نفر را لزمه و ایل بسیاری

عاری ساخته و از بین ریکاردها که ام و حشت آن دلش علیه و فذایت میل
 در غربت بر وسیله داشتند باز حاجی محمدخان افشار استکرار نمود و موافقه داشتند
 از خواب غفلت پیدا و ساخته از رویه متوجه و منادی و از بین دولت مطیعین
 و مسقاں ساخت و بفکر کوچیدن انقراباًع و خدمت دولت علیه آن داشته این راز
 همان اشکار و رویه شوشه از یعنی خوب ارکشیده عصر قلی اقا و لطفعلی میهن باشی
 جبریللور ابا الطاف الجبل مجموع ساخته دهود افشاریش سفید جبریللور و محض
 الملاع از کرفتاری افشارا - و ایل رادرمه کانی سخت و صعب که مشتمل بر جنگل
 بسیار بوده و قص ساخته چکونکی را با حاجی محمدخان اظهار دوی مرائب را بعرض
 نواب نایب السلطنه و ساند و چون رویه قراباًع کثیر داشتند و جمی حکم بر
 از افاده و حوالی ایل جبریللور مستوف کشیده اهمام کامل داشتند که ایل را مطبع ساخته
 از هر ده خانوار بیک خانوار را بر سرم کرد و بکردن و بقلعه شوشه برد و عصر قلی
 افشار اهم ماقوچی سالهات و سواره و آنه تپیس و آزانچار و آن پیروز بونع ساند
 لهدا حاجی محمدخان الحاج و استده ای بسیار آن ده بار نواب نایب السلطنه کرد که
 حرکت بخان قراباًع تهدود عصر قلی لقا و ایل جبریللور ازو طه هلال نجات
 دهد * ذکر حرکت نواب نایب السلطنه از بزرگ و خوبی قراباًع # در آن او آن که
 هر ارض متولیه حاجی محمدخان میباشد سرمه هوای نویستان فذایت اشتباه داشت
 مراجعت بارگز نواب نایب السلطنه راهنم مرض مزمنی عارض کردیده بود که مسازکل
 حکیم فرنگی معاججه نمیکرد و آن دلیل بر لحتیاطی از بزم مارامتضمن ناخوشی غیر العلاج
 میدانست و کمال بحال فدر منع از سفر نویستان میغدو اتفاقاًمیرزا بر رکن فام مقام
 و اصف الخضره میرزا ابوالقاسم خلف ارجمند او که کار کذا سر کار آن دویاییست
 بهم اسباب سفر اقدام نمایند هر دفعه ارض شهابیه عدی دیگرا ز قائم مقام که موسوم

پیرزاده‌ین و کمالات صوری و معنوی و شایستگی و قابلیت او که ترا نیز بر ز
 حسنه بود او کند رسال قبل تلقی شده بود بدبود با طفلی دیگر از مشارکه و غافل بیافته
 داشت پیرزاده ابزر لش و میرزا ابو القاسم را تازه و درود و مصیت آغاز کرد اندیز مساخت
 وازنزوله این مصابب متواله دستها از کار و زبانها از کفتار مانند چهور منصدیه بان
 حکم هیکی یاره لسوون و موئس شب و روز آهابو دند ازین قصیه اند و هدکن
 و باهه و ناله قرین بودند و اقبال سپاه رکابی هم بستور استمر ارسنواهه قبل از
 رسیدن موسم زمستان رخخت باعثه روانه ای و سایر اعظام خود شد بودند
 و قدری که باقی اود مامور بایروان و محاطت انسانان کشته چون قلعه مغل کلاک
 اخغه هسایه ایر و آن علی الفعله در همان روز های بیمه هنر فرق رفیعه در آمد
 حسین خان سردار پیکلوریکی ای و آن را اندیشه دست اندیز رز و سپه بیلیل و در عیت
 تالمخوب بود و مستدمی فوجی سر بر ز فخر دارد و توب سوانه امکر میزیم شده بود
 سر بازان فوج خوبی دارد و می و کنکرلو و داهم ابو لجه عی اوس اسخن بودند و چندان
 سپاهی ملتیم رکاب و الای بود ازان کنده باید کند و مین سال بجا و ز از صدر هزار
 زو مان زر نقد از خزانه هامر بیان شاهی سوای سواجید خانیان رکابی و میلات
 از رو بیان در وجه تایب السلطنه خایت شد و بود بیان نظر پو قور غارچ اشکر کشی
 و سرحد داری و جنی برای صارف این سفر در مسد و غمانه سر کار و ملات
 موجود بود و نواب شاهزاده بعد از همین اهم که محبت برادری او نیز بنت نواب
 تایب السلطنه دستور العمل بود از این روز حکار و این بانی نیمان میتواند بود
 بر سر بر میش حال فرج خدا میگذرد از خوبیه بی پیرامدیه بیان اسناد از هرم بیادر
 میرزا سفر نیستان یا وصف ملغوشی مزمنی چنان اصرار و ابرام بسیار نبود که شاید
 خود مامور بسفر گشت تایب السلطنه خیعه من پیش نمایند و نیثار و غور غیر مطلع

لیع خپور مخفی اطلاع بوسکر فتاری جعفر قلی افرا و اضطراب و پرسان حالی ابل
 جبر پیللور یقین بر آنکه اگر نایب السلطنه نفس نفس هازم نشوند و سه بی
 شبه جعفر قلی افرا به تغلیص برده از انجام بولاست پیور که از انجام اجازه کشتم ممکن
 نیست خواهند رسانید ابل جبر پیللور اصل و مسائل خواهند ساخت
 نواب جبد الله هم زاده اسایر موافع را برای سفر خمسه اثر مانع و عاق ندانیم سوکلا
 علی الله در دوازدهم شهر حرم الحرام از بین بین حرکت و منزل چنرل عازم مقصد
 شدن در ان او قات خبر فرا جعفر قلی افرا عرض مقیمان در را شوکه مدار رسد
 * و گفیت ان کذا رش چنین نود که رو سه جعفر قلی افرا اگر فهمی آنکه بدی
 بر دست دیانه دیر اسپی سوار ساخته و حکیمیانی را پایه نهاده بالات روی
 بمحافظت او بانداشتند که او را بقلعه کنجه رسانند لیکن جهود از رد قدر نز
 سالات بکنار رو دخانه مفرق می شوند که راه هبو و پیدا کنند و از تردیک و دور
 او را مر اقب بودند جعفر قلی افرا صفت یا نام جلو ایس خود را که در دست یکی
 از سالات بود پرید و دست پریال ایس اور ده مند که زیر زبان هم زیر زکرد و از
 میان اب چون کرد بدل درفت مستحقین رویه از هفت نکران و آنکه ناسف
 بدنان حسرت تکزان شدند و او شاب تمام از همه خوف و خطر دسته دل
 بقوت طالع خلداد بست و خود را با ابل جبر پیللور رسانیده در ساعت و رقد کیم
 بخدمت نایب السلطنه فرماده گفیت فرا خود را عرض و اتفاق خسود رسانید
 و ابل را بسرعت تمام یکج کردن امر نمود و نایب السلطنه از خلاصی او که مقصد
 لعل از مشتمل سفر زحمت از مشتمل اینها نیز و دسر و رو خوش وقت شدند او و کسان
 او عود دنواز شد و خلاص هم خاره کشته چهار هزار تویان مواجب بعلاوه حکومت
 فرازه داع با مرحت فرمودند همان ساعت امر فیض را کردید که بعد از هبور

از دعوهای کوچ بر کوچ رو آنها ملان دوز دواز انجابو مرسته سکر و سب
د عیل طان بود که میان شکی و شیر وان و شوشی و کنجه واقع بود برا تند داد کوچ
سینه سخن فرسته سکر سلطان بود متزل فرمود امیر خان قاجار را با حاجی عهدخان
و سواره پیاره دولی و افشار و مقدم و فراد افی را حکم فرمود که بالیل و اویماق
چونبلو محق شوند اخواه سایر ایلات فراباع را از جنگلها و بیشهای کوچانه دواز
ارس بکذ را تند و عقرد و مختلف راه رضه مقل و امر سازند * بان نهضت نواب

نایب السلطنه برسنکر سلطان بود و عادله هفظمه بار و سبه و غفر بامن ناتکر
منصور سلطان بود جای بود در میان فراباع و شکی و شیر وان واقع و بنارال
موکر سردار و سبکرا ایجار استحکم داشته و قریب باد و سه هزار نفر لند لادرن
رس و رانجها کذاشته بود و خود متوجه استهالت مصطفی خان شیر وان و مصطفی
خان طالش شوئنایب السلطنه علی الصباح از ورقه اول طلوع امتاب نقو و هنگام
انوی کوکب ایالتشن بد اختر بود بانو بمعانه و افواج تا هر سر باز و بقیه سواره
بجادله هادم و بمرد رسول اول الویان اثبات بساخته ریزی مشغول و از صدمات
توهای البرز کوبصفهای روی سکدر خارج سنکر کشیده شد بود متفرق
و افواج پیاده که امداده و معهیهای کاریکار بودند خروج این صفه هر را شان حله و ر
رازد و طرف ایش بلا الائید بقدر چهار و پنج ساعت میان یادگار خود و مشرف
بجادله هم عار به واقع و از طرفین رشته جانها بپراز فنا بر مده کشت عیشه ها از
سدت البرز شکاف حکلو له توب و تفت دیده از خیوهای کارهول هنر
بر عیکلن با هر کرد پدیده را نهال نایب السلطنه سفاری تو پیچی باشی انکو بزر ا
پاسه دستکان و توییان نهیں بزیمه و فرمودند که از هر طرف سه مردانه همان هیکل
بویله از و هاشکل برق شتاب را بزمید و سبک حرکت دهنده توییان جویج

بخوبیه مصل نمودند هر آد تو پهای تیار می باست را استکر و سه شرف ساختند
 و دست بشیر ار انگینی و البرز درینی افزایش دادند در عمله اول توپ خاره های
 رو به را بنشانیده برداشت از صدمت کلوله توب صفره کوب الات را لختاب
 هر آد رو به را بازه باره کرده از پاره های چوب هر آد نیج نفر تو بجهان اش
 دست روس از نعمت حیات ما پس و کلوله توب مد من یکی از توپ های اهر من
 هیکل رو به خوردند هاش برد اشت که دیگر بر روی استکر منصور نفر دواز
 سه هر بله فی حقی جوش و خرسش رنیا و رد بایجهله ازین نستانه اندازی او سه
 قدر اندازی در افواه جهان پاد کار که شنید کار را ببریه بر و سه نک کر دند که
 هر کس از میان استکر سه برادر دی از کلوله توب از پادر امدی و از طرف دیگر
 اول غوجه خاد ران و بعد ازان ابراهیم پیک باد و فوج سه باز تبریزی و جعفر قلی
 خان باسر باز مراغه و بیرز الحد و نظر علی خان و مابور کرست باقداری از فوج های
 خود که در انجا حاضر بودند استکر حله و رو بفانون غزنیک بی اندیشه و در نک نیزه
 پیش کرده داخل و فوجی کثیر از سالات را بایکنفر از ماور صاحب شان بزرگ
 و چند کیستان و افیجان و شر ر تدر امیر و فض سر نیزه های افعی شکل داشته
 و یکنفر مابود دیگر در سلطنه اسلامیه و چند سر کرد دیگر بمر وح و سرو زنده
 بسیار اور دند و سه چون در های بلا بر روی خود مفتوح و سر کرده حکان
 بزرگ خود را بمر وح و پر وح دیگر خود را از بین یک طرف استکر کشیدند مهد بقی
 خان جوانی پر حاکم قریانه با سواران خود تکه بین کل داده نکران سر که هولان
 نوردار مشاهده هلاکت بر دلان رو به فرمت باقیه از سلطان بود فرار نمود و بعضی
 از هر اهان او دستکبر سامیت پر کرد یک دچون معلوم رانی افتاب خسایه نواب
 نایب السلطنه گردید که حوت روسیه حرکت مذکوح است و مجزود فتوی بر افغانیه

گرده است حسب الامر اشرف هلم سپید را که ماین فرنگ نشان امن است
 شفه کشا خند تو پیمان و سر بازان قدر انداز را جای بخوبی قضا مر فرمود و یک نفر
 از اسرار انزد اهار و آنہ عیران جاعت معاوم فرمود که آگر توب و اسلام خود را داده
 متقبل احاطت شوند از اسیب لشکر جان شکر و شرار توبهای دو زخم اثر مصنون
 و ماموت خواهند بود و الاما دام که بال تمام طعنه توبهای شرایم فشان و شقمه شاهزادی
 تقلیل شرکت اهنت نمیگردند تو بها از جهان سوزی و سر بازان از دوش فشعله
 افزوده دست باز خواهند داشت جاعت رو به چون مرگ را هیان و نجات را
 از آن دور نمایه هولیا که عالم پرده تقبیح گردند که آگر یعنی ازین تمرد و تقریباً نمایند
 خامت در عرصه تلف و کلوه هنوب و هتل راه دخواهند شد حصول امان را
 نهمت پیکران دانسته کیتان بزرگی دارد حضور مرحمت دستور بذیل امان
 متولی کشت نواب نایب السلطنه عالم مقام صدور دلت را مأمور فرمودند که در میان
 شکر اهار قمه اهار ایام تام اسلام و اسیاب و غلام و تقلیل و مشیر و چیه خانه
 برداشت بحضور او و دو قائم مقام پادشاه تقدیر در میان ایشان رفت همکی از دین
 انجیاب شده تکریم و خدمت را پی ببر و جناب شریف نفع انجام داشت را بیغوف امان
 انواع الحسان پیکران خدیود و رار و حضرت نایب السلطنه العلیه مطیع و امیدوار
 ساخته دو مراده توب البر رکوب و دفعه هلم عقاب پرچم که نشان خاصه دولت
 روس است باشان مایو ریز لش و تهمات اسلامی مالیات انتقالات و مشیر و چیه
 خانه و گیتان و مهندس و بر و جنگ و افیمال و شرمندی با همت صد و بیست نفر
 سالیات که زیاده از یکصد هشتاد نفر اهالی مجموعه دود بخدمت کیوان رفت سایه
 از نظر کذرا پیش از اینه جرم مخشن طاپوش ای جاعت را خلعت امن و امان
 پوشانده و نویل معموق و لطینان کرامت فرمود و جراحان را حکم فرمودند که زخمای

ی ایشان را متوجه شوند و نقاوت پاچا کر منصود و منکدان را بند و کشکان را تدفن
 فرمودند حکم با این خود بخالت سوارند و در ساخت بد ریا رسیده را تقدیر اهلی
 حضرت شاهنشاهی روانه فرمود اما از اطراف امیرخان با اسکر منصوده و راهنمایی
 جعفر قلی افاقت سیاست و میانت اهلی حضرت پادشاهی را بر ایشان خواسته
 چون در آن هنگام افاقت نوب و تفتیش جنات اماکن ایلات را فروکرده بود
 هر خانواری در بخاری و هر سامان خود را شکاف کوهساری از خوف در خزنه
 بودند و رعیت تمام بر ایشان خالب کشته شش هزار خانوار ایشان را بجنگ و جمال
 حکم چانبه به جانب قرا دفعه روان و امیرخان و جعفر قلی افاقت ایل مرام وارد رکاب
 ظفر نصاب و از انواع نوازش و احسان نایب السلطنه همراه بیاب کردند و چون
 روپه قلعه بناء ایاد بزرگها را صدقه سالانه بیکسر اراده نوب باملا دعصودین
 و مقتولین و مامورین روپه سلطان بود فرستاده بودند فردا لان کشکر ظفر لئر
 که در راه هنگران بودند سخیر از اسنانند نایب السلطنه امیرخان را بصد
 اتفاقاً مورد عجیب دو روز مشاربه ره روپه صورت استیصال خود را در آپنه
 خوف و هراس مشاهده کرد خود را بقلعه ترنا و قت کشیدند و امیرخان بمحاصه
 احوال شفال و روز دیگر نایب السلطنه با جعیت بر راه ایلقار فرمودند همان شب
 روپه در بیان بر قدم باران و سرمای شدید از نجات از خود را بحکومه جرق
 کشیدند سواره مسیاه نصرت بناء بتعاقب ایشان پرداخته تا دامن کوه تعاقب
 و چند بزرگ سر بدلست او را دمدادت کردند و روز نور مادر که بکی از شجاعان
 مشهور روپه بود در روز کشته افسر بکلوله توب مقتول کرد پیده بود فتن
 دی سلطان بود داشت ما نیز که از سرخ و اموال پیشمار نزد نزد ای دی مقتضای
 رعایت ناموس احمدی تسبیح شد که زن و نور را بامال و زرمه حکم کشید بلطفه

شوش رساید معاونت نمودنایب السلطنه از آنجا حرکت و حوالی مغرب وارد
 حوالی ترناویت کشیده بوجی را برای لورش ترناویت مینه فرمودند هنوز ماموری
 بسکار لورش پنده اخته معروفی رایم سالع النصیبا کردند که در وسیه از ترناویت
 در تاریکی و شب فرار و خود را بمنکل رسایدند از راه جرف که مخفی و صعبوت آن
 پنهانیت است او از مدیار ادبیار شده اند و زدی بسکر از آنجا حرکت و بعضی جدفع
 و عویس پرداختند و سپه آنجارا تأب مقادیت نهاده کوہ بکو و دوانه شو شی
 ولدانه سکن انجا کو چیده عازم ساحل رو دارس کشند بعد از فرار از اخراج
 مسید که بنارال مرکزیه از رویس که بروای تکین طغیان شیخعلی خان بیه و لکزیه
 دامستان و آسمالت مصلطف خان شهر وانی رفته بود از قتل و اسر و سپه و دفع
 سلطان بود کا هر حاصل نموده کارهای مسلووه دامعوق گذاشتی بی نیل مرام بایس
 و آندیشه تمام از راهی که رفته بود مانند بخت خود برگشت و جمعیتی که در کار کر
 کشیده بود برداشتہ بسرعتی نهایت از رو دکر چبور و واند فرایاغ میشود
 بواب تأب السلطنه را شو قی کامل محاذله او حاصل کسته مصمم مقابله او شدند
 زنگی خبری دیگر رسید که مرکزیه از رویس از بین حرب و سیکار لشکر منصور
 در فرایاغ تأب توقف نیا و بعد بنارال کلاسکی را ماموری و سو قدر قلعه شوشی
 گردیده خود از آنها بسرعت تمام روانه تقلیس شده است چون از خدمات پیام
 نصرت ایات در انحصاری و ساخت نصت را بلت فرایاغ ابادی نهاده آدم و قدر پیام
 در آنچه دهد یافت نهشتمو کب والا از رو دارس چیز نموده اسلام دادند و دز
 رحل اتفاق از آنها ختند و با استظام مهمات جعفر قلی خان جو انشیر و ایبل او پرداخته
 بر رو دش همکی اجیان را اهلی قدر مراتبهم بملایع فاخر مزین ساختند و بطریقی
 سکه حاجی محمد خان و خدیجه کردند بودند حکومت فراجمد اع را بعفر قلی